

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6089/2020
27.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Новица Пантић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, Огранак ТЕ – КО Костолац из Костолца, ради одређивања накнаде за експроприсане непокретности, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 345/20 (2013) од 01.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 345/20 (2013) од 01.10.2020. године, у ставу другом изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 345/20 (2013) од 01.10.2020. године у ставу првом изреке.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожаревцу Р1 168/2018 од 25.02.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу исплати износ од 1.678.600,00 динара на име вредности биљне културе ораха на кп број ... и ... КО ..., са законском затезном каматом од доношења решења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу исплати износ од 4.848.994,02 динара на име вредности усева рена на истим парцелама, са законском затезном каматом од доношења решења до исплате.

Решењем Основног суда у Пожаревцу Р1 168/2018 од 27.07.2020. године, обавезан је противник предлагача да предлагачу исплати износ од 737.250,00 динара на име трошкова ванпарничног поступка.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гж 345/20 (2013) од 01.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба предлагача и првостепено решење од 25.02.2020. године потврђено у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, усвојена је жалба противника предлагача и преиначено првостепено решење од 25.02.2020. године у ставу другом изреке, па је обавезан противник предлагача да предлагачу исплати износ од 1.367.732,75 динара на име вредности усева рена на кп

број ... и ... КО ..., са законском затезном каматом од дана доношења решења до исплате. Ставом трећим изреке, усвојена је жалба предлагача и преиначено првостепено решење о трошковима ванпарничног поступка, па је обавезан противник предлагача да предлагачу исплати износ од 1.451.500,00 динара на име трошкова ванпарничног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, ставовима првом и другом изреке, предлагач је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правноснажно другостепено решења, у ставу другом изреке, на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11.. 18/20), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија у том делу није основана.

У поступку доношења побијаног решења није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, решењима Одељења за имовинско правне и комуналне послове и саобраћај градске управе Града Пожаревца од 15.07.2013. године, усвојен је предлог за експропријацију у корист Републике Србије, а за потребе противника предлагача, ради даљег несметаног напредовања и проширења површинског копа Дрмно за потребе експлоатације угља, па су експроприсане кп. број ... и ..., власништво овде предлагача АА. Решењем Основног суда у Пожаревцу Р1 146/13 од 20.03.2018. године обавезан је противник предлагача да предлагачу на име укупне тржишне вредности катастарске парцеле ... КО ..., површине 8031 м² исплати износ од 2.787.641,31 динар и катастарске парцеле ... КО ... површине 8467 м², исплати износ од 2.938.981,28 динара, са законском затезном каматом од правноснажности до исплате, као и да му на име бушотине за наводњавање на катастарској парцели ... КО ... исплати износ од 176.600,00 динара, са законском затезном каматом од правноснажности решења до исплате. Поменуто решење је решењем Вишег суда у Пожаревцу Гж 494/18 (2013) од 09.07.2018. године укинута у делу накнаде за засаде на наведеним парцелама, док је у преосталом делу постало правноснажно.

На експроприсаним парцелама поред засада ораха налазио се и засад рена у површини од укупно 75 ари од обе парцеле које на терену чине једну целину. Градски завод за вештачење је обавио вештачење накнаде за рен, па је утврђено да је она по ценама на дан израде налаза износила 1.309.974,00 динара. Усаглашеним налазом вештака ангажованим од стране суда, утврђено је да вредност рена на 75 ари за једну годину производње износи 993.144,75 динара, а трошкови заснивања новог усева 374.558,00 динара, што укупно износи 1.376.732,75 динара.

Према ставу Врховног касационог суда, другостепени суд је правилном применом материјалног права у том делу преиначио првостепено одлуку, нашавши да рен представља усева који даје пуни плод већ у другој години, о чему су се вештачи усагласили.

Одредбом члана 52. став 4. Закона о експропријацији, прописано је да ако ранији сопственик није био у могућности да скине усева или убере плодове, услед тога

што је кориснику експропријације дозвољено да отпочне радове пре скидања усева или убирања плодова, ранији сопственик има право на накнаду за усеве или плодове према тржишној цени, по одбитку потребних трошкова које је имао од жетве или бербе.

Сходно цитираној законској одредби, другостепени суд је правилно применио материјално право, када је преиначио првостепену одлуку у делу који се односи на засад рена, с обзиром да је усаглашени налаз вештака у свему урађен у складу са поменутиим чланом. Усаглашеним налазом утврђено је да рен даје пуни род већ у другој години, тако да је обрачун дат за принос до пуног рода, а како Закон о експропријацији прописује право ранијег власника на накнаду за усеве, то овде предлагачу припада накнада како је то утврђено вештачењем.

На основу изнетог, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије изјављене против првог става изреке правноснажног решења, применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија у том делу није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде поднета је 07.11.2013. године, а побијана вредност предмета у односу на засад ораха је износ од 1.678.600,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља износ од 14.713,37 евра (1 евро=114,0867 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном предмету, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора у делу одлуке о засаду ораха не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија у том делу недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић